

РЕШЕНИЕ

№ 3647

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8338** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. Й. И. против писмо № към РБЕ22-УГ01-5670(4)/16.08.2022 г. на кмета на Столична община – район „В.“. Искане се отмяна на писмото като незаконосъобразно и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне като състави акт на за раждане на малолетното дете П. И. И., съобразно посоченото в Решение № 864/10.06.2022 г. по гр. дело № 792/2022 г. на Апелативен съд С..

В ОСЗ жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - кметът на Столична община – район „В.“, чрез юк. Б. в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В ОСЗ ответникът се представлява от юк. Б., който моли жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересована страна: детето П. И. И., [дата на раждане], в ОСЗ чрез назначен от съда особен представител - адв. Р., изразява становище за основателност на жалбата.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди направените с жалбата оплаквания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК, и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят в настоящото производство е претендирал пред гражданския съд да се допусне пълно осиновяване на детето П. М. Т., който е осиновен от починалата М. К. Т.. И. Й. И. и осиновителката живеели на семейни начала от началото на 2014 г.

С Решение № 864/10.06.2022 г. по гр. дело № 792/2022 г. на Апелативен съд С. /л. 12; 19/ е допуснато пълно осиновяване на малолетното дете П. М. Т., с ЕГН [ЕГН], родено на 29.04.20217 г., с Акт за раждане № 0103 от 29.03.2018 г. / л. 53/, издаден от Столична община – район „В.“, при условията на чл. 101 от Семейния кодекс /СК/ от И. Й. И. с ЕГН [ЕГН]. Съдът е постановил на СО – район „В.“ да състави нов акт за раждане на детето, в който осиновителят И. Й. И. да бъде вписан като рожден родител на детето, а имената на детето да се променят на П. И. И.. Решението е окончателно и е влязло в сила на 10.06.2022 г.

Със Заявление № РБЕ22- УГ01-5670/29.06.2022 г. /л. 17/ И. Й. И. е поискал издаването на нов акт за раждане на П. М. Т. във основа на приетото с посоченото съдебно решение.

Във връзка със заявлението е съставен е нов Акт за раждане № 0202/07.07.2022 г. /л. 26/, в който името на детето вече е отразено като П. И. И. с нов ЕГН [ЕГН], И. Й. И. е вписан като негов баща, но в акта не са посочени данни за майката.

С молба № към РБЕ22-УГ01-5670-(2)/20.07.2022 г. /л.63/ И. Й. И. е поискал да бъде съставен нов акт за раждане на детето със съдържание така, както е посочено в Решение № 864/10.06.2022 г. по гр. дело № 792/2022 г. на Апелативен съд С., като новият акт за раждане да съдържа данни за майката и да не въвежда промяна в ЕГН. С оспореното писмо кметът на Столична община – район „В.“ е посочил, че молбата е неоснователна и Акт за раждане № 0202/07.07.2022 г. и Удостоверение за раждане № 13092202202 са издадени законосъобразно. Посочено е, че в съдебното решение няма изрично указание в новия акт за раждане да фигурират данните на починалата майка- осиновителка. Посочено е още, че при съставяне на нов акт за раждане при пълно осиновяване и промяна на имената на осиновеното дете, на основание чл. 50, ал. 2, т.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ винаги се съставя нов ЕГН. Поради това искането не може да бъде уважено.

В ОСЗ от жалбоподателя са представени:

1. Разпореждане № 174429/93/16.12.2022 г. на ТП на НОИ С. град, с което е прекратена наследствената пенсия на П. М. Т., тъй като е отпаднало основанието за получаване на наследствена пенсия от наследодателя М. К. Т.;
2. Разпореждане № РНП-2-4-21-01310808/22.02.2023 г. на ТП на НОИ С. град, с което е разпоредено П. М. Т. да възобнови недобросъвестно получена сума за наследствена пенсия.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Въпреки липсата на изричен диспозитив, обжалваното писмо няма уведомителен характер, а представлява отказ за извършване на адм. услуга и съответно подлежащ на обжалване акт предвид разпоредбите на чл. 21, ал. 3 АПК във връзка § 1, т. 2, б. „а“ от Закона за администрацията /ЗА/ и § 8 ПЗР АПК. Оспорването е направено в срок

–чл. 140, ал. 1 АПК, от неблагоприятно засегнато лице- адресат на акта. Поради това жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Процесното писмо е издадено от компетентен орган- кмета на Столична община – район „В.“ в качеството му на длъжностно лице по гражданско състояние, въз основа на делегирана компетентност по чл. 35, ал. 3 ЗГР и чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. със заповед № СОА20-РД09-523/03.01.2020 г. на кмета на Столична община /л.38/ и при условията на заместване съгласно заповед № РБЕ22-РД09-176/12.08.2022 г. /л. 36/. Актът е издаден в писмена форма и съдържа фактически и правни основания.

Настоящият съдебен състав счита, че обжалваният акт е издаден при особено тежко противоречие с материалния закон и с неговата цел. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 297 ГПК, влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. В случая е налице влязло в сила решение на Апелативен съд С., с диспозитива на което, ползващ се със сила на пресъдено нещо /СПН/, ясно е разпоредено какви точно промени да бъдат направени в новия акт на раждане на детето от административния орган - И. Й. И. да бъде вписан като негов рожден родител, а имената му да се променят на П. И. И..

А. в обжалвания в настоящото производство отказ за извършване на адм. услуга, че в съдебното решение нямало изрично указание за вписване в акта за раждане на детето на данни относно починалата майка- осиновителка е неоснователен, необоснован и незаконосъобразен. Чл. 45, ал. 1, т. 1- 13 ЗГР урежда какво съдържание следва да има един акт за раждане. П. М. Т. (вече П. И. И.) е имал издаден Акт за раждане № 0103 от 29.03.2018 г., в който като негова майка вече е вписана М. К. Т.. Съдът няма задължение и не е необходимо да посочва какво да е съдържанието на всеки един реквизит от нормативно предвидените по чл. 45, ал. 1, т. 1- 13 ЗГР в необходимия при пълно осиновяване нов акт за раждане. Волята на съда какви промени следва да бъдат отразени е изчерпателно и ясно заявена и не подлежи на разширително тълкуване.

Съгласно чл. 81, ал. 1 СК, никой не може да бъде осиновен от две лица, освен ако те са съпрузи, а според ал. 2 никой не може да бъде осиновен втори път, докато не е прекратено съществуващото осиновяване. Ако длъжностното лице по гражданското състояние е имало някакви съмнения относно вписването на майката на малолетното дете в новия акт за раждане, е можело да се запознае с подробните мотиви на процесното решение на Апелативен съд С., които макар и да не се ползват със СПН, категорично разкриват волята на съдебния състав на съда по отношение на тълкуване на чл. 81, ал. 1 и ал. 2 СК и по-конкретно, че за случая не са налице пречки по посочените разпоредби да бъде допуснато пълно осиновяване.

Като е издал Акт за раждане № 0202/07.07.2022 г. на П. И. И., в който ЕГН е променен, а данните за майка му са заличени, административният орган недопустимо се отклонил от задължителните указания на съда и практически служебно е прекратил осиновяването на детето от майката М. К. Т.. Последниците на прекратяване на осиновяването са налице предвид разпореденията на ТП на НОИ С. град, с които е прекратена наследствената пенсия на П. И. И. от наследодателя му, неговата майка М. К. Т..

Съгласно чл. 109 СК, действието на осиновяването престава с прекратяването му.

Основанията за прекратяване на осиновяването и лицата, по чиято инициатива може да се иска прекратяването, са посочени в чл. 106 и чл. 107 СК. Във всички законови хипотези осиновяването се прекратява с решение на гражданския съд, а не с конклюдентни действия или служебно от администрацията. И с факта на настъпване на смъртта на осиновителя пълното осиновяване също не се прекратява автоматично. Това става по силата на съдебно решение и възникване на някоя от хипотезите, визирани от чл. 107 СК. Т. решение по отношение на осиновяването на детето от М. К. Т. няма, т. е. осиновяването не е прекратено. Предвид посоченото, съдът счита, че Акт за раждане № 0202/07.07.2022 г., с който практически извънсъдебно е прекратено осиновяване, и обжалваният отказ да бъде извършена поисканата адм. услуга за издаване на акт за раждане в съответствие с влязло в сила съдебно решение са израз на административен произвол, недопустим в една правова държава.

Установяването на нищожност може да стане дори да липсва специално искане за това. Теорията и съдебната практика са възприели, че нищожност е налице, когато е допуснато особено съществено нарушение по чл. 146, т. 1- 5 АПК, т. е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Съдът намира, че писмо № към РБЕ22-УГ01-5670(4)/16.08.2022 г. на кмета на Столична община – район „В.“ е издадено в нарушение на чл. 297 ГПК и чл. 106 и чл. 107 СК, но и при противоречие с основни принципи в правото, гарантиращи и защитаващи интереса на всяко дете, регламентирани в чл. 3, т. 2 и т. 3 от Закона за закрила на детето, чл. 14 от Конституцията на Република България и § 8, чл. 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Оспореното писмо страда от толкова тежки и многобройни пороци, които обуславят пълната му несъвместимост със съществуващия правов ред и налагат обявяването на неговата нищожност.

Изложените съображения мотивират съда да обяви писмо № към РБЕ22-УГ01-5670(4)/16.08.2022 г. на кмета на Столична община – район „В.“ за нищожно и съгласно чл. 173, ал. 3 и чл. 174 АПК да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по исканата административна услуга. Ще следва да бъде определен и срок за изпълнение на съдебното решение. При новото произнасяне следва да бъде издаден нов акт за раждане на детето, като бъдат съобразени и отразени данните от Акт за раждане № 0103 от 29.03.2018 г. и по-специално тези за ЕГН [ЕГН] и майка на детето М. К. Т.. Единствените промени в съдържанието на новия акт за раждане следва да бъдат тези, посочени в Решение № 864/10.06.2022 г. по гр. дело № 792/2022 г. на Апелативен съд С., а именно И. Й. И. да бъде вписан като рожден родител на детето, а имената на детето да се променят на П. И. И..

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски по делото за държавна такса в размер на 10 лева, депозит за особения представител в размер на 1000 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. Представени са установяващи ги писмени доказателства. Следва да се посочи, че възражение за прекомерност не е направено, а адвокатският хонорар е в минималния предвиден размер на чл. 8, ал. 3 във връзка с §2а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 вр.чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК
Административен съд София град, II отделение, 24 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОБЯВЯВА нищожността на писмо № към РБЕ22-УГ01-5670(4)/16.08.2022 г. на кмета на Столична община – район „В.“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите му.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. Й. И. сумата от 2210 лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: